

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6905/2538

นายวิจิต กิจสวัสดิ์ กับพวกโจทก์ นายสมบัติ หล่อพินิจ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 445, ป.พ.พ. มาตรา 1567

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามบทบัญญัติแห่ง ป.พ.พ. มาตรา 445 และ 1567 ย่อมแสดงให้เห็นว่า หากบิดาหรือมารดาซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองได้มอบหน้าที่ให้บุตรทำการงานอันใดอันหนึ่งในครัวเรือนแล้วปรากฏว่ามีบุคคลใดทำละเมิดต่อบุตรซึ่งมีความผูกพันตามกฎหมายที่จะต้องทำการงานให้แก่บิดามารดาจนถึงแก่ความตาย ผู้ทำละเมิดจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคือค่าขาดแรงงานในครัวเรือนให้แก่บิดามารดาที่ต้องขาดแรงงานอันนั้นด้วย และการฟ้องเรียกค่าขาดแรงงานดังกล่าวมิใช่การฟ้องเรียกค่าขาดไร้อุปการะตามมาตรา 443 วรรคสาม ซึ่งเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตรานี้มีความมุ่งหมายว่าหากมีการทำละเมิดจนเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย บิดาหรือมารดาของผู้ตายก็ชอบที่จะฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนการขาดไร้อุปการะได้ตามกฎหมาย โดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้ตายจะมีรายได้หรือได้อุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาหรือไม่ ขณะที่ผู้ตายยังมีชีวิตอยู่โจทก์ทั้งสองได้ให้ผู้ตายช่วยดำเนินการกิจการของบริษัท ว. ที่โจทก์ทั้งสองได้จัดตั้งขึ้นและโจทก์ทั้งสองเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ดังนี้ บริษัท ว. เป็นนิติบุคคลต่างหากจากโจทก์ทั้งสองการที่ผู้ตายช่วยดำเนินการกิจการของบริษัท ว. จะถือว่าผู้ตายช่วยดำเนินการของโจทก์ทั้งสองหาได้ไม่ และเมื่อผู้ตายถึงแก่ความตายโจทก์ทั้งสองต้องจ้างบุคคลภายนอกมาทำงานแทนผู้ตาย ก็เป็นการจ้างมาทำงานให้แก่บริษัท ว. ดังนั้น หากเป็นกรณีที่ผู้ตายต้องขาดแรงงาน บริษัท ว. ก็คือบุคคลที่ต้องขาดแรงงานหาใช้โจทก์ทั้งสองไม่ โจทก์ทั้งสองจึงไม่มีอำนาจฟ้องเรียกค่าขาดแรงงานจากจำเลยทั้งสอง คู่ฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6905/2538 นายวิจิต กิจสวัสดิ์ กับพวกโจทก์นายสมบัติ หล่อพินิจ กับพวกจำเลย ป.พ.พ. ม. 443, ม. 445, ม. 1567 ตามบทบัญญัติแห่ง ป.พ.พ. มาตรา 445 และ 1567 ย่อมแสดงให้เห็นว่า

คำพิพากษา

หากบิดาหรือมารดาซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองได้มอบหน้าที่ให้บุตรทำการงานอันใดอันหนึ่งในครัวเรือนแล้วปรากฏว่ามีบุคคลใดทำละเมิดต่อบุตรซึ่งมีความผูกพันตามกฎหมายที่จะต้องทำการงานให้แก่บิดามารดาจนถึงแก่ความตาย ผู้ทำละเมิดจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคือค่าขาดแรงงานในครัวเรือนให้แก่บิดามารดาที่ต้องขาดแรงงานอันนั้นด้วย และการฟ้องเรียกค่าขาดแรงงานดังกล่าวมิใช่การฟ้องเรียกค่าขาดไร้อุปการะตามมาตรา 443 วรรคสาม ซึ่งเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตรานี้มีความมุ่งหมายว่าหากมีการทำละเมิดจนเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย บิดาหรือมารดาของผู้ตายก็ชอบที่จะฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนการขาดไร้อุปการะได้ตามกฎหมาย โดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้ตายจะมีรายได้หรือได้อุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาหรือไม่ ขณะที่ผู้ตายยังมีชีวิตอยู่โจทก์ทั้งสองได้ให้ผู้ตายช่วยดำเนินการกิจการของบริษัท ว. ที่โจทก์ทั้งสองได้จัดตั้งขึ้นและโจทก์ทั้งสองเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ดังนี้ บริษัท ว. เป็นนิติบุคคลต่างหากจากโจทก์ทั้งสองการที่ผู้ตายช่วยดำเนินการกิจการของบริษัท ว. จะถือว่าผู้ตายช่วยดำเนินการกิจการของโจทก์ทั้งสองหาได้ไม่ และเมื่อผู้ตายถึงแก่ความตายโจทก์ทั้งสองต้องจ้าง

บุคคลภายนอกมาทำงานแทนผู้ตาย ก็เป็นการจ้างมาทำงานให้แก่บริษัท ว. ดังนั้น หากเป็นกรณีที่
ต้องขาดแรงงาน บริษัท ว. ก็คือบุคคลที่ต้องขาดแรงงานหาใช้โจทก์ทั้งสองไม่ โจทก์ทั้งสองจึงไม่
มีอำนาจฟ้องเรียกค่าขาดแรงงานจากจำเลยทั้งสอง(ชยันต พันตาวงศ์-สะสม สิริเจริญสุข-สมชัย
สายเชื้อ)ศาลแพ่ง - นายวินัย ภักดีศาลอุทธรณ์ - นายวิเทพ ศิริพากย์แหล่งที่มาของข้อมูล
ผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดง
ศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา:

องค์คณะ

ชยันต พันตาวงศ์ · สะสม สิริเจริญสุข · สมชัย สายเชื้อ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/6905/2538>